

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 27 maja 2025 r.

Pozycja 148

POSTANOWIENIE

z dnia 11 grudnia 2024 r.

Sygn. akt Ts 171/22

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Bogdan Świączkowski,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej R.S. w sprawie zgodności:

art. 200 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 329; dalej: p.p.s.a.) w związku z art. 205 p.p.s.a. w zakresie, w jakim „uniemożliwia zaliczenie zwrotu kosztów wysłanej korespondencji do sądu do kosztów postępowania niezbędnych do celowego dochodzenia praw, a tym samym zasadności zwrotu tych kosztów w przypadku uwzględnienia skargi (...) z uwagi na ograniczenie prawa do Sądu, uzupełnionego o prawo do żądania naprawienia doznanych szkód oraz ograniczenie prawa własności”, z art. 45 ust. 1 w związku z art. 77 w związku z art. 64 w związku z art. 31 ust. 3 w związku z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,

p o s t a n a w i a:

odmówić nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 16 sierpnia 2022 r. (data nadania) R.S. (dalej: skarżący), reprezentowany przez pełnomocnika z urzędu, wystąpił z żądaniem przytoczonym w komparycji niniejszego postanowienia na tle następującego stanu faktycznego.

Dyrektor Okręgowy Służby Więziennej w P. decyzją z 6 lipca 2021 r. (znak: [...]) odmówił skarżącemu udostępnienia informacji. Na decyzję tę skarżący złożył skargę.

Wyrokiem z 19 listopada 2021 r. (sygn. akt [...]) Wojewódzki Sąd Administracyjny w P. (dalej: WSA w P.) uchylił zaskarżoną decyzję oraz poprzedzającą ją decyzję organu pierwszej instancji. W piśmie procesowym z 13 grudnia 2021 r. skarżący wniósł o uzupełnienie wydanego wyroku „o orzeczenie o zwrocie poniesionych kosztów w sprawie, w tym kosztów wysyłanej korespondencji”. Postanowieniem z 11 stycznia 2022 r. WSA w P. (sygn. akt [...]) postanowił uzupełnić wyrok tego sądu z 19 listopada 2021 r. w ten sposób, że dotychczasową sentencję oznaczyć jako pkt 1 i dodać pkt 2 w brzmieniu: „oddala wniosek Ryszarda Skowrona o zwrot kosztów postępowania sądowego”.

Naczelny Sąd Administracyjny postanowieniem z 1 marca 2022 r. (sygn. akt [...]) oddalił zażalenie skarżącego na postanowienie WSA w P. z 11 stycznia 2022 r.

Prezes Trybunału Konstytucyjnego zarządzeniem z 6 października 2022 r. (doręczonym pełnomocnikowi skarżącego 13 października 2022 r.) wezwał skarżącego do usunięcia braków formalnych skargi konstytucyjnej przez: 1) udokumentowanie daty doręczenia orzeczenia wskazanego w skardze konstytucyjnej jako ostateczne 2) doręczenie odpisu lub kopii poświadczonej za zgodność z oryginałem a) postanowienia Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w P. z 11 stycznia 2022 r. (sygn. akt [...]), b) orzeczenia Sądu Rejonowego w R. (sygn. akt [...]) o ustanowieniu dla skarżącego pełnomocnika z urzędu do sporządzenia i wniesienia skargi konstytucyjnej.

Skarżący odniósł się do zarządzenia w piśmie z 20 października 2022 r. (data nadania), usuwając wskazane braki formalne.

Zarządzeniem sędziego Trybunału Konstytucyjnego z 25 kwietnia 2023 r. (doręczonym pełnomocnikowi skarżącego 4 maja 2023 r.) skarżący został wezwany do usunięcia braków formalnych skargi konstytucyjnej przez: 1) doręczenie odpisu lub kopii poświadczonej za zgodność z oryginałem: a) rewersu potwierdzenia odbioru przez skarżącego orzeczenia wskazanego jako ostateczne, b) wniosku skarżącego o ustanowienie pełnomocnika z urzędu do wniesienia skargi konstytucyjnej, c) pełnomocnictwa substytucyjnego do sporządzenia i wniesienia skargi konstytucyjnej oraz reprezentowania skarżącego w postępowaniu przed Trybunałem Konstytucyjnym, wskazującego sprawę, w związku z którą ma być złożona skarga konstytucyjna; 2) udokumentowanie daty złożenia w administracji zakładu karnego wniosku, o którym mowa w punkcie 1b; 3) poinformowanie, czy od wskazanego w skardze konstytucyjnej ostatecznego orzeczenia został wniesiony nadzwyczajny środek zaskarżenia; 4) wyjaśnienie, czy wzorcami kontroli w sprawie są również: a) art. 64 ust. 2 Konstytucji, b) art. 72 ust. 2 Konstytucji; 5) w razie pozytywnej odpowiedzi na punkt 4 niniejszego zarządzenia: a) wskazanie naruszonych wolności lub praw konstytucyjnych skarżącego wynikających z art. 64 ust. 2 i art. 72 ust. 2 Konstytucji, b) wskazanie sposobu naruszenia tych praw, c) uzasadnienie zarzutu niezgodności kwestionowanych przepisów z tymi konstytucyjnymi wolnościami lub prawami skarżącego.

Skarżący ustosunkował się do wezwania w piśmie z 11 maja 2023 r. (data nadania).

Zarządzeniem sędziego Trybunału Konstytucyjnego z 14 czerwca 2023 r. (doręczonym pełnomocnikowi skarżącego 20 czerwca 2023 r.) skarżący został wezwany do złożenia do akt sprawy poświadczonej za zgodność z oryginałem kopii rewersu potwierdzenia odbioru przez skarżącego orzeczenia wskazanego jako ostateczne.

Pismem z 27 czerwca 2023 r. (data nadania) skarżący usunął powyższy brak formalny skargi.

Skarżący wnosi o uznanie, że niezgodny ze wskazanymi przepisami Konstytucji jest brak możliwości zaliczenia kosztów wysłanej korespondencji do sądu do kosztów postępowania niezbędnych do celowego dochodzenia praw.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

1. Zgodnie z art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK) skarga konstytucyjna podlega wstępnemu rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym. Trybunał wydaje postanowienie o nadaniu skardze konstytucyjnej dalszego biegu, gdy spełnia ona określone przez prawo wymagania oraz gdy nie zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 61 ust. 4 pkt 3 u.o.t.p.TK.

2. Jeżeli skarga konstytucyjna nie spełnia wymagań przewidzianych w ustawie, a usunięcie braków jest możliwe, wyznaczony sędzia Trybunału wydaje zarządzenie, w którym wzywa do ich usunięcia w terminie 7 dni od dnia doręczenia zarządzenia (art. 61 ust. 3 u.o.t.p.TK).

W niniejszej sprawie sędzia Trybunału uznał, że wniesiona skarga nie spełnia wymogów formalnych, m.in. określonego w art. 53 ust. 1 pkt 3 u.o.t.p.TK wymogu uzasadnienia zarzutu niezgodności kwestionowanych w skardze przepisów ze wskazanymi konstytucyjnymi prawami lub wolnościami, w związku z czym zarządzeniem z 25 kwietnia 2023 r. wezwał skarżącego do usunięcia braków formalnych skargi.

3. W piśmie procesowym z 11 maja 2023 r. (data nadania), w części stanowiącej uzasadnienie skargi konstytucyjnej, pełnomocnik skarżącego lakonicznie poinformował o naruszeniu prawa własności i prawa do rekompensaty doznanej szkody w kontekście poniesionych przez skarżącego kosztów korespondencji sądowej.

Mając powyższe na względzie Trybunał stwierdził, że w piśmie procesowym z 11 maja 2023 r. skarżący nie uzasadnił dostatecznie zarzutu niezgodności kwestionowanych w skardze przepisów ze wskazanymi konstytucyjnymi prawami lub wolnościami, a tym samym nie usunął braków formalnych skargi konstytucyjnej.

Wskazana okoliczność jest, zgodnie z art. 61 ust. 4 pkt 2 u.o.t.p.TK, podstawą odmowy nadania analizowanej skardze dalszego biegu.

W tym stanie rzeczy Trybunał Konstytucyjny postanowił jak w sentencji.

POUCZENIE

Na podstawie art. 61 ust. 5 u.o.t.p.TK skarżącemu przysługuje prawo do wniesienia zażalenia na powyższe postanowienie w terminie 7 dni od daty jego doręczenia.